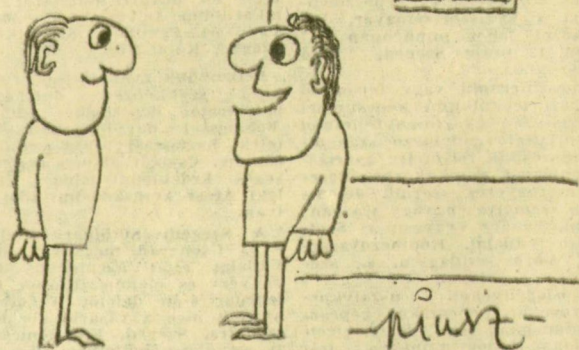

Ó, pardon

ROYAL

— Vajon mikor fogadják itt az első vendéget?
— Egyetlen üres hely sincs. A kivitelező vállalat
igéreteivel ugyanis már valamennyi szoba tele van.

Veszprémben a komputer vizsgáztatott A hallgatóknak tetszett az új módszer

Befejeződtek a felsőoktatási intézményekben a nap-pal, az esti és a levelező tagozatokon az első félévi vizsgák. A különböző tagozatokon együttvéve mintegy 80 ezer egyetemista, főiskolás adott számot felkészültségéről, az új vizsgaszabályzat előírásai szerint. A gyorsmérés alapján elmondható, hogy a hallgatók többsége általában jól felkészülten jelentkezett vizsgára.

Érdekes újtásként a Veszprémi Vegyipari Egyetem néhány ötödéves vegyész-mérnök hallgatója számítógépek segítségével vizsgázott. Az „Odra-1013” típusú elektronikus számítógép az ötödéves hallgatók petrokémiai laboratóriumi gyakorlatához kapcsolódó elméleti ismereteket kérte számon. Az összeállított 300 kérdésből a hallgatók 20–20 feladatot kaptak. A telex kiírta a hallgatók elé az első kérdést, és a hozzátartozó három, sorszámozott választ. A vizsgázó az egyes, a kettes, illetőleg a harmas számjeggyel ellátott billentyűk

valamelyikének leütésével választott. Ezután a gép kiírta az újabb kérdést. A húsz kérdés megválaszolása után a komputer azonnal értékelte és közölte az eredményt. Egy hallgató teljes felelete körülbelül húsz percet vett igénybe.

A vizsgázók többsége kedvvel fogadta az új módszert, és szívesen venné, ha azt szélesebb körben is bevezetnék.

Magyar—arab barátsági est

A KISZ Szeged városi bizottsága és az Arab Diák-szövetség szegedi csoportja magyar—arab barátsági estet rendezett tegnap, pénteken este a Hungaria szállóban.

A barátsági est részvevőit dr. Mészáros Rezső, a KISZ Szeged városi bizottságának munkatársa köszöntötte, majd Ibrahim A. Dessouki, az EAK budapesti nagykövetségének kulturális attaséja mondott ünnepi beszédet.

Az immár hagyományos magyar—arab barátsági est — melynek keretében fotódokumentációs kiállítás is nyílt — az EDO SZ Szeged együttesének, illetve a Szegeden tanuló arab diákok műsorával folytatódott. A vendégek mellett megtekinthettek több kislímet is.

A mellékbüntetés nem mellékes

A Legfelsőbb Bíróság tájékoztatása a mellékbüntetések alkalmazásáról

A Legfelsőbb Bíróság legutóbbi teljes ülésén hangot kapott az a fontos követelmény, hogy szükséges a mellékbüntetések differenciált alkalmazása. Ezzel kapcsolatban a Legfelsőbb Bíróság illetékesei elmondták az MTI munkatársának:

A Legfelsőbb Bíróság elemző vizsgálatai alapján megállapítható, hogy a szabadságvesztések alkalmazása tekintetében bíróságaink gyakorlatában mind jobban érvényesül a jogpolitikai elveknek megfelelő széles körű egyéniesítés, differenciáltság. A mellékbüntetések azonban nem ritkán „mellékes” büntetéseként szerepelnek és kiszabásuk során bizonyos sematikus vonások is tapasztalhatók. Pedig az elítéltek nevelésében a mellékbüntetések megfelelő alkalmazása is fontos szerepet tölt be.

A büntetési célokat a főbüntetésnek és a mellékbüntetésnek együttesen kell szolgálnia, ez azonban nem elengedhetetlenül azt, hogy a mellékbüntetések egyszerűen a főbüntetés függvényévé váljanak. A bíróságnak önálló elemzés és értékelés alapján kell eldöntenie, hogy melyik mellékbüntetést és milyen tartamban alkalmazza a differenciált büntetési szabás érdekében.

A fő- és a mellékbüntetések tartama között bizonyos arányosság szükséges. Ez nem jelentheti azt, hogy feltétlenül helyes lenne az az elég gyakran előforduló ítéleti rendelkezés, amely a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát sablonosan, ugyanannyi időben állapítja meg. A mellékbüntetéseknek is ki kell küszöbölni — mint általában a büntetés kiszabásánál — mindennemű mechanikus vagy „számítási” szemléletet.

A leggyakrabban alkalmazott mellékbüntetés a közügyektől eltiltás. A megszabott időtartam lejártáig az elítélt nem lehet hivatalos személy, nem vehet részt a választásokon, nem viselhet tisztséget társadalmi szervezetben, mozgalomban vagy szövetkezetben, nem folytathat ügyvédi gyakorlatot stb. Egyben elveszti mindazon tagságát, állását vagy tisztségét, amelyek elnyerését az eltiltás kizárja.

Visszaesőkkel, különösen

többszörös visszaesőkkel szemben hosszabb tartamú közügyektől eltiltást kell alkalmazni. Az állam elleni büntettek, korrupciós bűncselekmények, hivatali bűntettek, erőszakos cselekmények, nemi erkölcs elleni bűntettek elkövetőivel szemben általában elengedhetetlen a közügyektől eltiltás kimondása.

A foglalkozástól eltiltás tartamában és jellegében alapvetően különbözik a közügyektől eltiltástól. Mellékbüntetés ugyan, de egyben biztonsági jellege is van: a társadalomra veszélyt jelentő bűnelkövetőknek a foglalkozásuk gyakorlásától való távol tartása.

A mellékbüntetés alkalmazása terén a bíróságok differenciáltnak járnak el. Gépjárművezetőkön és orvosokon kívül kívánatos a kereskedelem és a vendéglátóiparban dolgozókat, akik üzérkedést, árdragítást, vásárlók megkárosítását, vagy társadalmi tulajdon elleni bűntettet követnek el, foglalkozásuktól meghatározott időtartamra eltiltani. Ennek jelentős a visszatérő hatása, és egyezik a közvélemény igényével is.

A közlekedési szabályokat durván megszegő gépkocsivezetők eltiltása a foglalkozástól feltétlenül szükséges. A Legfelsőbb Bíróság iránymutatása szerint ennek nemcsak a mellőzése törvénysértő, hanem indokolatlanul rövid tartamban való kiszabása is. Ha a gépjárművezető ismételt követett el veszélyeztetési bűntettet, szükséges a foglalkozástól hosszabb időre eltiltani, különösen, ha a korábbi és az utóbbi cselekményének elkövetési körülményei azonosak vagy hasonlóak.

Azokat, akik alkoholos befolyásoltság állapotában vezetnek gépjárművet, általában szintén el kell tiltani meghatározott időre a vezéstől. Ittas vezetővel szemben az eltiltás mellőzése csak kivételesen lehet indokolt: ha a leltasodás csekély fokú és alkalmasszerű volt. Hosszú időtartamra tiltják el a foglalkozástól azt, aki súlyos fokú alkoholos állapotban ismételt vezet gépjárművet.

A pénzmellékbüntetés összege gyakran indokolatlanul alacsony. Jelentéktelen összegű pénzmellékbüntetés kiszabása — amely nem veszi figyelembe az elkövető jövedelmi, kereseti, illetve vagyoni viszonyait — pusztán formális jellegű, tehát nem felel meg a büntetékiszabás céljának. A pénzmellékbüntetés legmagasabb összege 50 000 forint, ezt eltérő vagy megközelítő büntetést viszont ritkán szabnak ki. A pénzmellékbüntetésnek azonban csak akkor van értelme, ha az valóban joghátrányként sújtja az elkövetőt. Ugyanakkor természetesen súlyos hiba lenne az is, ha a bíróság megfelelő kereset, jövedelem, illetve vagyon hiányában is kiszabna pénzmellékbüntetést.

A mellékbüntetések terén tapasztalható hiányosságok felszámolását a Legfelsőbb Bíróság igen fontos feladatának tekinti, s ezen a téren is biztosítani kívánja az ítélezési gyakorlat törvényességét és egységét. (MTI)

Lille-i professzor Szegeden

Magas, szemüveges fiatalember sétál a Széchenyi téren, majd irányt váltva a Dóm téren fényképezi a templomot és környékét.

A Tisza partján franciául kérdezősködi. Itt a pillanat, hogy felhasználva csekély francia tudását, megtudjam, ki a rokonszenves idegen?...

— Pierre Goudmand egyetemi tanár vagyok, Lille városából. Fizika-kémiát tanítok és vezetem intézetünk kutató csoportját.

Megtudom, hogy a francia —magyar műszaki és kulturális egyezmény keretében érkezett hazánkba.

— Hogyan került Szegedre? — érdeklődöm.

— Amikor Budapesten, a Kultúrkapcsolatok Intézete, a házigazda, esetleges kívánságaimat tudakolta, előrukkoltam: Szegedet és —

ha lehet — Debrecent szeretném megismerni.

Mindjárt magyarázattal is szolgált:

— A tanításon kívül, hasonló témakörben végzek kutatómunkát, mint a szegedi kollégák. Eredményeik, publikáció formájában hozzánk is elkerülnek, mint minden tudomány nemzetközi fórumhoz. Ha már olyan szerencsés vagyok, hogy a csereegyezmény keretében rám esett a választás — legalább személyesen gratulálni akarom szép eredményekéért.

Jólesett Pierre Goudmand professzortól a következőket hallani:

— Szeged, úgy látszik, fontos helyet tölt be a magyar tudományos életben. Ahány pesti professzorral vagy docenssel eddig megismerkedtem — mindannyian Szegeden végeztek az

egyetemet! — Problémánk, mint kiderült — bár jó néhány száz kilométer választ el bennünket egymástól, szinte azonosak.

— Nálunk is elsősorban tudományos kutatómunka folyik. Gyakran előfordul — mint Szegeden is —, hogy mérésünk, vizsgálataink folyamán beletorkollunk az ipart is érdeklő témákba. Így jutottunk el például a levegő szennyeződésének a kérdéséhez, az olajipari termékek feldolgozásához.

A fizika-kémia intézet munkatársai a Tisza Szállóban várják ebédre. Búcsúzunk.

— Au revoir a Lille.

Vízszintlítésre Lille-ben!

Mi is reméljük, még többször üdvözölhetjük nálunk Pierre Goudmand egyetemi tanárt, aki mindössze 37 éves és lelkes barátja lett Szegednek...

G. Molnár Edit

IFJÚSÁG

Fiatalokról — fiatalok nélkül?

Dicső szavak bőven illették már azokat a szegedi üzemekeket, vállalatokat, ahol az ifjúságpolitikai határozat meghozatala óta másként is, többet is foglalkoznak a fiatalokkal. „Fárbeszéd az igazgatóval” elnevezésű mozgalom kezdődött az egyik gyárban: „hogyan éltek, mint éltek 30 éven aluliak”-felmérés a másikkban... Egyszóval, megnőtt az érdeklődés az ifjabb évfjarratú munkavállalók iránt.

Megnőtt az érdeklődés — ám nem mindenütt nőtt meg.

Különösen a szegedi ktsz-ekben rossz a helyzet. Párosával lehetne felsorolni azokat a kisipari szövetkezeteket, amelyek vezetői egyáltalán nem kíváncsiak a fiatalabb dolgozók véleményére. Így többek között nem jutottak, s juthatnak „szóhoz” a fodrász ktsz, az üveges ktsz ifjúsági vezetői a fontosabb tanácskozáson.

Nem sokkal jobb a fiatalok meg a vezetőik kapcsolata a kisebb vállalatoknál sem. A 11-es autójavító vállalatnál például, ahol csak hosszas nosogatás után most várható a szálak szorosabbra sodrása, vagy az újszegedi gyermekkórházban, ahol a KISZ képviselőinek „partnerként” való kezelése, a fiatalok véleményének kikérése szintén nem divat.

Bizony jó lenne, ha — a nagyüzemek, nagyvállalatok példájára — a termelés kisebb műhelyeiben is felnőttmód szólhatnának azok a fiatalok, akik már jó ideje felnőttként dolgoznak — legalább annyira a munkahelyük javára, mint a maguk hasznára...

Újmódi gyűléseket

Némiképp viccesen, de azért a rossz tapasztalatok keserűségével méltatlankodott az egyik felelős ifjúsági vezető, hogy az utóbbi időben mind több helyen torkollik sörözsébe a KISZ-gyűlés.

Könnyű lenne egy summás elutasítással pálcát törni a kortyolgatók felett, s kifejezteni: márpedig a szóban forgó együttlétek után a fémzáras flakak kibontogatásának semmi helye.

Sajnos azonban a „helyzet bonyolultabb”, s így több tündést igényel. Arról van szó ugyanis, hogy egymást követő gyűlések megmerevedett formáit, kissé hivatalos légkörét már túlhaladottnak érzik a fiatalok; az együttléthez lazább kereteket, színesebb programot igényelnek.

Valami modernebb, télen is, nyáron is jó „majális”-kötésbe kellene a foglalkozásokat öltöztetni — vélekedett az említett ifjúsági vezető, s érdekes javaslatára csak bólintani lehet. Igaza van, feltétlenül igaz van: fiatalítani kellene a szokásaiban kissé megmerevedett rendezvényt. Lazítani kötöttségeit, egyúttal gazdagítani tartalmát! Nem szükségképpen a sörözés meghonosításával: egyéb — jobb! — ötletekkel is.

Akác László

Védjegyet ad a KERMI

Gyakran változik a termékek minősége

Az áruk többségének minősége az utóbbi időben javult, de sajnos ez még nem általános, egy-egy cikksoporon belül is gyakran változik a minőség.

A minőség alakulása érzékelhetően lépést tart a piaci viszonyok változásával, 1969-ben például, amikor az ipari üzemek egy része indokolatlanul nagymértékben növelte exportját, s a belkereskedelem csak nehezen tudott kellő mennyiségű áruhoz jutni, a minőség is észrevehetően romlott. Az áruhány miatt

gyakran gyengébb minőségű cikkeket is kénytelen volt átvenni a kereskedelem, így a vásárlók panaszaiknak a száma megnőtt. 1969-ben majdnem 13 ezer panasz érkezett a közszükségleti cikkekre, 12 ezren kifogásolták a KERMI-nél egyik vagy másik közszükségleti cikk gyenge minőségét, s 8 ezren jogosan.

A panaszok fele a cipők rossz minőségét teszi szóvá. A talp gyakran leválik, beázik a felsőbőr, leszakadnak a díszítőelemek. Sok a kifogás a cipők nem megfelelő választéka miatt is.

Kevés például a tartós, strapacipő, némelyik vállalat szinte kizárólag divatcipőt hozott forgalomba. A felmérések szerint a tartósabb cipőkből is legalább annyira volna szükség, mint a divatcipőkből, arányuk mégsem haladja meg a 20 százalékot.

Változatlanul kifogásolható a bútorok minősége. A hibáknak csak egy részéért felelős az ipar, az áruk jelentős része szállítás közben sérül meg. Határozott javulás tapasztalható egyes textiliák és háztartás-vegyipari cikkek minőségében. A műszakas vagy műszállal kevert anyagokra most már viszonylag kevés a panasz. A KERMI nagy hibának tartja azt is, hogy a textiliparban, de másutt is, gyakran másod-, harmadosztályú, sőt alsóosztályon aluli termékeket is első osztályba sorolnak.

A minőség javításának gyorsítására a KERMI tovább szigorítja és kiterjeszti ellenőrző munkáját. Valamennyi megye nagyobb üzleteit, áruházait felkeresik az intézet ellenőrei, bevonva a megyei kereskedelmi felügyelőség, a Szabványügyi Hivatal és a megyei népi ellenőrzési bizottság képviselőit, s ha szabványlanságot észlelnek, a felelőst a helyszínen megbírságozzák.

Az áruk minőségének javítására ösztönöz az intézetnek az a kezdeményezése is, hogy bevezeti a KERMI-tanúsító védjegyet. Az embléma azt jelzi, hogy az adott termék milyen mértékben felel meg a követelményeknek, hogy például egy pulóver színtartóssága, szelölőképesége, rugalmassága gyenge, közepes vagy kiváló.